نگاه بیرون

قراردادهای میلیاردی از جیب چه کسی؟

فرهاد اشتری

● بدون شک فوتبال به‌عنوان یکی از مولفه‌های مهم در حوزه‌های فردی و اجتماعی از جایگاه ارزشمندی برخوردار است و می‌تواند زمینه ساز سلامت جسمی و روانی افراد و بالطبع اجتماع شود. اصولا ورود به حرفه‌ای شدن در این ورزش می‌تواند زمینه‌ساز رونق بسیاری از زیربخش‌های خود شود، توسعه زیرساخت‌های ورزشی، گردش مالی تبلیغات آن، مالیات، ترانسفر بازیکنان و مربیان و... همه نشان از حجم بالای تجارت این حرفه ورزشی دارد.

اصولا هرچه جوامع از توان اقتصادی بالاتری برخوردار باشند حجم اثربخشی این فرآیند بیشتر خواهد بود. با نگاهی به حجم بالای مبلغ قراردادهای بازیکنان فوتبال و شکاف عمیق درآمدی بازیکنان این حرفه ورزشی با سایر ورزش‌ها و همچنین با میانگین درآمدی کارمندان دولت متوجه یک نابسامانی شدید در این عرصه هستیم؛ اگرچه ورزش فوتبال با سیل انبوهی از هواداران مواجه است و از سوی دیگر چرخ این ورزش از ابعاد اجتماعی، سیاسی و اقتصادی نیز از جایگاه به مراتب بالاتری نسبت به سایر ورزش‌ها در جامعه برخوردار است که البته با استفاده از دیدگاه‌های اهل فن این امر جای نقد و بازنگری اساسی دارد. با توجه به مشکلات عدیده‌ای که دربخش‌های آموزش، بهداشت و درمان و اشتغال درسطح کشور با آن مواجهیم ضروری است نسبت به تعدیل فوری سقف قراردادهای بازیکنان فوتبال اقدام جدی و سریع صورت گیرد. درجامعه‌ای که حقوق یک کارمند آن با تمام پرداختی‌هایش اعم از عیدی و پاداش در مجموع ۳۰ سال کار تمام به ۵۰۰میلیون‌تومان نمی‌رسد چگونه است که مبلغ قرارداد یک بازیکن دریک فصل بر ۱/۵ تا دومیلیاردتومان بالغ می‌شود. این مبالغ از کجا تامین می‌شود؟ چه افرادی در این میان سود می‌برند؟ مگر سازمان و شرکت‌هایی که هر کدام از یک تیم و بعضا چند تیم حمایت مالی می‌کنند منابع درآمدی آنها جزو سرمایه‌های ملی نیست که اینگونه این منابع را اتلاف می‌کنند؟ چندی است که فدراسیون فوتبال و دیگر نهادهای نظارتی به‌دنبال روشن کردن سقف قراردادها هستند؛ مگر موضوع، روشنی این مبالغ است؟ گیریم روشن شد که فلان بازیکن یک‌میلیارد قرارداد بسته است؛ این چه مشکلی را حل می‌کند؟ مشکل، مبلغ بسیار بالای بازیکنان در یک فصل بوده که نیازمند بازنگری اساسی است. چگونه شرکت‌هایی که حمایت مالی این تیم‌ها را یدک می‌کشند خود با بودجه و کمک دولت می‌توانند به حیات خود ادامه دهند ولی در پاره‌ای از موارد از انجام استانداردهای موردنیاز کارگران خود طفره می‌روند اما در مقوله فوتبال اینقدر دست‌ودلبازی از خود نشان می‌دهند؟ مگر این نیست که در کنار این امر افراد بسیاری سود هنگفتی به جیب می‌زنند؟ حال موضوع را از زاویه دیگر نگاه کنیم؛ گیریم که یک فوتبالیست نه مانند یک کارمند یا کارگر هشت‌ساعت کار می‌کند بلکه فرض را بر ۲۴ساعت کار شبانه‌روزی برای او لحاظ کنیم که با این احتساب دستمزد ماهانه یک بازیکن سه‌برابر حقوق ماهانه یک کارمند می‌تواند برآورد شود که با توجه به اردوهای دور از خانواده یا عمر مفید دوره بازی آنها، این رقم می‌تواند تا پنج‌برابر نیز قابل دفاع باشد و بیشتر از آن هیچ توجیهی را نمی‌توان برای آن وارد دانست. در قانون اساسی کشورمان آموزش عمومی به صورت رایگان تعریف شده است اما دولت‌ها در این ۲۰ سال اخیر بالاجبار باتوجه به شرایط کلی کشور اقدام به تاسیس انواع مدارس غیردولتی کرده‌اند و بخشی از هزینه‌ها را از مردم مطالبه می‌کنند که این امر خود ناقض قانون است. اگر شرایط دولت‌ها را در این مقوله درک کنیم پس باید این انتظار را نیز از مدیران ارشد کشور داشته باشیم که در مقوله فوتبال نیز ورود کرده و جلوی این ولخرجی‌های لجام‌گسیخته را گرفته و از محل صرفه‌جویی‌های آن از بخش آموزش و سایر بخش‌ها حمایت بیشتری کنند. از سوی دیگر با توجه به هزینه‌های چندصد میلیاردی که طی این چند ساله خرج فوتبال کشورمان شده این ورزش چه گلی به سر و روی این کشور زده است؟ آیا جز اتلاف منابع ملی می‌توان نام دیگری برآن نهاد؟ آیا اقتصاد ایران کشش این هزینه‌ها را دارد؟ در جامعه‌ای که بخشی از مردم برای دریافت یارانه شمارش معکوس می‌کنند و حتی قوت غالب خود را بر این محور متمرکز کرده‌اند، آیا پرداخت چنین نرخ‌هایی در قالب قرارداد وجاهت اخلاقی دارد؟ آیا این امر نمی‌تواند وجدان کاری افراد را در بخش دولتی و خصوصی کمرنگ کند؟ یا افرادی که در بخش‌های درآمدی مشغول هستند می‌توانند شاخص درآمد خود را بر این اساس پایه‌گذاری کنند؟ اصولا زمانی می‌توان اینچنین خرج کرد که موازنه‌ای در همه بخش‌ها را شاهد باشیم؛ نه اینکه اساس را رها کرده و به‌دنبال مواردی برویم که از درجه اهمیت کمتری برخوردار باشد.

عکس: مهدی حسنی/شرق

پنهان‌شدن مقصران؛ پشت متهمان

جولان «دوپینگ» در ورزش ایران

سارا گودرزی

«دوپینگ»؛ پدیده شومی که هرروز به ورزش ایران نزدیک و نزدیک تر می‌شود. اگر تا پیش از این آمار جسته‌گریخته‌ای از ورزشکاران «دوپینگ»ی ملی‌پوش به گوش می‌رسید اما حالا این پدیده آنقدر روند روبه‌رشدی گرفته که روزبه‌روز مدال‌های آسیایی و جهانی کاروان کشورمان را در میادین مختلف می‌بلعد. تنها چهارماه از سال جدید گذشته ولی آمار بالای «دوپینگ»ی که از تعداد ورزشکاران ملی‌پوش در رشته‌های مختلف منتشر می‌شود به‌قدری تامل‌برانگیز است که حکم فاجعه را برای زمامداران ورزشی دارد؛ فاجعه‌ای که بیش از هرچیز نگرانی‌ها را بابت حضور کاروان ورزش ایران در مهم‌ترین رویداد ورزشی قاره کهن، یعنی بازی‌های آسیایی «اینچئون» کره‌جنوبی و دفاع از عنوان چهارمی دوره قبل این بازی‌ها افزایش داده است.

خبر مثبت‌شدن نمونه آزمایش چهار وزنه‌بردار مدال‌آور تیم‌ملی جوانان در مسابقات قهرمانی آسیایی تایلند، حمزه نکویی، دارنده مدال طلای کامپوند مسابقات قهرمانی آسیایی چین تایپه، طالب نعمت‌پور، قهرمان رقابت‌های کشتی‌فرنگی جام‌جهانی تهران، روح‌الله رستمی، نایب‌قهرمان مسابقات وزنه‌برداری قهرمانی معلولان جهان در دوبی و مهدی جاوید، عضو تیم‌ملی فوتسال در آستانه رقابت‌های قهرمانی آسیا در ویتنام و یک کشتی‌گیر آزادکار وزن ۸۶ کیلوگرم در انتخابی تیم‌ملی در فاصله کمتر از چهارماه کافی است تا بتوان اوضاع هشداردهنده «دوپینگ» در ورزش ایران را توصیف کرد. البته محرومیت دوساله دو دوچرخه‌سوار تیم‌ملی آقایان و یک عضو تیم‌ملی بانوان این رشته به اتهام «دوپینگ» را نیز باید به این سیاهه اضافه کرد؛ خبری که رسما اعلام نشده اما تلویحا از سوی مسوولان مربوطه در رسانه‌ها تایید شده است.

«م» مثل ممنوعه

با وجود اینکه مواد ممنوعه نمونه‌های متفاوتی دارد ولی نکته جالب‌توجه درخصوص مثبت‌شدن نمونه آزمایش ورزشکاران ایرانی این است که اکثر قریب‌به‌اتفاق این ورزشکاران از مواد نیروزا و محرکی که جزو خانواده «استروبید آنابولیک» است استفاده می‌کنند؛ این مواد اگرچه زیرشاخه‌های زیادی دارد ولی به نظر می‌رسد مصرف آنها در بین ورزشکاران ایرانی از محبوبیت بالاتری برخوردار است. مربی یا بازیکن؛ مقصر اصلی کیست؟

اوضاع «دوپینگ» در حالی هرروز در ایران وخیم‌تر می‌شود که مسوولان ورزشی، از بالاترین مقام در راس وزارت ورزش‌وجوانان گرفته تا فدراسیون پزشکی ورزشی، ستاد ملی مبارزه با «دوپینگ» (نادو) و فدراسیون رشته‌های مربوطه شخص ورزشکار را مقصر این پدیده زشت قلمداد می‌کنند. چنانکه لطفعلی پورکاظمی، رییس فدراسیون پزشکی صراحتا به «شرق» می‌گوید در ۹۵درصد موارد خود ورزشکاران مقصر هستند: «از صدنفر ورزشکار «دوپینگ»ی که ما داریم، ۹۵نفرشان اعتراف می‌کنند که خودشان خودسرانه داروی نیروزا مصرف کرده‌اند. جالب اینجاست آن پنج‌درصد باقی‌مانده که مدعی می‌شوند افرادی مثل پزشک یا مربی تیم برایشان دارو تجویز کرده، هم حاضر نمی‌شوند که نامی از این افراد ببرند تا حداقل جرمشان کمتر شود.»

شایعه در شهر البته فراتر از بازیکن و مربی به نظر می‌رسد. «نادو» و فدراسیون پزشکی ورزشی هم در رواج «دوپینگ»، بی‌تاثیر نیستند. روال گرفتن تست‌های «دوپینگ» از ورزشکاران به این صورت است که هیچ نامی روی ظرف نمونه فرد درج نمی‌شود و نمونه هر فرد با بارکدی که روی ظرف است مشخص می‌شود. این بارکد اما هنگام گرفتن آزمایش از ورزشکار در یک فرم ثبت می‌شود و همان لحظه به امضای ورزشکار مربوطه می‌رسد. حالا شایعه شده است که جواب نمونه‌های ارسالی از آزمایشگاه کلن آلمان با همین «بارکد» به ایران می‌آید و اگر «بارکد» مربوط به ملی‌پوش صاحب عنوان و مدال‌آوری باشد، نام ورزشکار خاطی توسط مسوولان اعلام نمی‌شود یا اسم ورزشکار دیگری به‌جای متهم اصلی اعلام می‌شود؛ البته پورکاظمی چنین شایعه‌ای را رد می‌کند: «طرح چنین موضوعاتی با واقعیت فاصله زیادی دارد؛ ورزشکاران همگی پاسپورتی دارند که این کدهای مطرح‌شده با اسم مقابل نام آنها درج شده است و چنین اتفاقی هرگز نمی‌تواند رخ دهد. به‌عنوان مثال، پاسخ این نمونه به دست چهارنفر می‌رسد، از فدراسیون مربوطه جهانی و داخلی گرفته تا ورزشکار و فدراسیون پزشکی. ضمن اینکه ژنتیک هر فرد با فرد دیگر مغایرت دارد و هرگز نمی‌شود چنین کاری کرد.»

البته پیش از این شیوه هم شیوه‌های ابداعی دیگری شایع شده بود؛ گفته می‌شود ملی‌پوشانی که از «دوپینگ»ی‌بودن خود خبردار هستند نمونه خود را با شخص دیگری عوض می‌کنند یا اینکه فرد دیگری به‌جای آنها آزمایش می‌دهد. پیش از این در مورد «دوپینگ» ۹ وزنه‌بردار ایرانی و به‌وجودآمدن آن فاجعه بزرگ گفته شد: یکی از اعضای وقت کادر فنی تیم‌ملی به‌جای وزنه‌برداران آزمایش داده است!

نقصان مدیریتی

محمدرضا شریف، رییس مرکز پزشکی ورزشی آکادمی ملی المپیک که به‌واسطه سال‌ها حضور در عرصه مبارزه با «دوپینگ» تجربیات زیادی دارد، تحلیل منصفانه‌تری ارایه می‌کند: «به عقیده من ورزشکار، متهم، ردیف اول است اما مقصر ردیف اول نیست. مجموعه‌ای از قصور و تقصیر که خیلی‌های آن سهوی و کمی از کوتاهی‌ها عمدی است باعث شده تا «دوپینگ» گریبان ما را بگیرد. علی‌الظاهر ما یک سیاست یکپارچه و مدون در کشور برای مبارزه با «دوپینگ» نداریم. یعنی هیچ طرح راهبردی یا استراتژیک پلن نداریم و ننوشتیم. اگر هم داشته باشیم که من بعید می‌دانم باشد، طرح عملیاتی آن یا غلط است یا اجرا نمی‌شود. به‌طور کلی ما نقصان مدیریتی در مبارزه با «دوپینگ» ایران داریم. آمار و ارقام به‌خوبی به ما نشان می‌دهد که در مبارزه با «دوپینگ» تا کجا پیش رفته‌ایم. از سال ۲۰۰۰ به‌بعد که آژانس جهانی مبارزه با «دوپینگ» (وادا) تشکیل شد، کنترل «دوپینگ» در دنیا سازمان‌یافته شد. دوستان بیایند از آن زمان تاکنون منحنی‌ها و آمارها را بررسی کنند بدون اینکه بترسند. آمار «دوپینگ» ما افزایش داشته به‌خصوص در دهه اخیر و این نشان‌دهنده این است که ما نتوانسته‌ایم مدیریت کنیم.» دکتر شریف به تشکیلات مسوولان مربوطه برای مبارزه با «دوپینگ» و کنترل آن در کشور ایراد وارد می‌کند چرا که معتقد است خروجی خوبی نداشته است: «مبارزه با «دوپینگ» یک زنجیره است و یک حلقه آن آزمایش‌گرفتن است و یک حلقه دیگرش آموزش. آموزش هم قطعا آموزشی بوده که ما فقط تقویم خود را پر کرده‌ایم. گرفتن آزمایش خوب است اما فقط آمار را به ما داده و در حوزه کنترل «دوپینگ» و مبارزه با آن غلط عمل کرده‌ایم. ما اگر نمی‌توانیم برنامه‌ریزی کنیم نباید تمام قصور را گردن ورزشکار و فدراسیون بیندازیم.»

حرکت خلاف منشور المپیک

شریف، دبیر اسبق سازمان منطقه‌ای مبارزه با «دوپینگ» آسیای مرکزی (رادوکا) راهکار عبور از این معضل را تدوین برنامه‌های استراتژیک «پلن» می‌داند.

«ما باید یک برنامه استراتژیک پلن بنویسیم. وقتی سازمان تربیت‌بدنی بخشنامه‌ای می‌نویسد و می‌گوید هیچ نهادی به‌جز ما حق برگزاری دوره‌های آموزشی را ندارد و کمیته ملی المپیک که طبق منشور المپیک جزو شرح وظایفش است که آموزش «دوپینگ» و فرهنگ‌سازی آن را جدی بگیرد از آن منع می‌شود نتیجه‌اش همین می‌شود. خود بنده بارها در آکادمی ملی المپیک دوره‌های آموزشی برگزار کردم اما بلافاصله با شخصیت حقوقی مورد عتاب قرار می‌گرفتیم که آیا شما با ما هماهنگ کرده‌اید که کلاس برگزار می‌کنید؟ بالاترین استادان در بحث علم «دوپینگ» این دوره‌ها را برگزار می‌کنند اما پایین‌ترین افراد علمی می‌گویند که آیا ما مطالب شما را تایید کردیم یا نه؟ این معنی ندارد که وزنه‌برداری ما خودش را به اوج آسیا و جهان برساند اما طی دومرتبه بهترین نفراتش را از دست بدهد.»

ورزش ایران؛ کشتی بدون قطب‌نما

او ورزش ایران را به یک کشتی بدون قطب‌نما تشبیه می‌کند که معلوم نیست در بازی‌های آسیایی خطر «دوپینگ» تهدیدش می‌کند یا نه: «ما قطب‌نما نداریم هرچه ملوان و ناخدا را در این کشتی آموزش دهیم و آزمایش بگیریم، فایده‌ای ندارد و فقط هزینه صرف کردیم. من به آموزش اعتقاد راسخ دارم اما آموزش باید به تغییر رفتار منجر شود. حقیقت این است که ما در مبارزه با «دوپینگ» شکست خوردیم. وزارت ورزش باید کارگروهی تشکیل دهد و از بدو تاسیس ستاد ملی مبارزه با «دوپینگ» تا الان یک بررسی جامع کند، نه به خاطر اینکه یک عده را قلع‌وقمع کند و یک عده دیگر بیایند. باید یک برنامه‌ریزی مدون برای ۱۰سال کنند تا حداقل برای المپیک۲۰۱۶ برزیل و مسابقات بعد لکه‌ای که روی حیثیت ایران افتاده را پاک کنیم.»

بازپس‌گیری هفت مدال جهانی ایران

مسوولان در شرایطی از سختگیری‌های بیشتر در حوزه «مبارزه با «دوپینگ»» صحبت می‌کنند که تا همین‌جا حداقل برای هفت‌بار هم که شده اعتبار ورزش ایران در مجامع بین‌المللی لطمه دیده است. درواقع هفت‌مدال رنگارنگی که ایرانی‌ها در رقابت‌های بین‌المللی به دست آوردند، با مثبت‌شدن نمونه «دوپینگ» آنها از ایران پس گرفته شد؛ چهارمدال وزنه‌برداری، یک‌طلای تیروکمان، یک‌طلای کشتی‌فرنگی و یک‌نقره وزنه‌برداری معلولان، افتخارات ازدست‌رفته ایران در این چندماه هستند

شریف با اشاره به همین مورد می‌گوید: «بدترین سرافکندگی در ورزش این است که ورزشکاری برای کشورش مدال می‌گیرد و پرچم آن را بالا می‌برد اما بعد از دو، سه‌هفته این پرچم پایین کشیده می‌شود و ورزشکارش غیراخلاق و متقلب تلقی می‌شود. باید بحث «دوپینگ» را فراتر از این موضوع‌ها دید. ستاد ملی مبارزه با «دوپینگ» می‌گوید فقط ماییم و دیگران هیچ. من معتقدم همه نهادها باید جمع شوند و یک شورایعالی در بحث مبارزه با «دوپینگ» تشکیل دهند. اعضای کمیسیون ورزش و فرهنگی مجلس، نیروی انتظامی، وزارت بازرگانی، ستاد قاچاق کالا و ارز که مانع از واردات مواد نیروزایی که قاچاقی و با این همه آلودگی وارد کشور می‌شود، کمیته ملی المپیک، وزارت آموزش پرورش و بهزیستی باید همه تجارب خود را وسط بگذارند. چطور ما برای مبارزه با اعتیاد، بدحجابی، سیگارنکشیدن و... به عنوان منکر اجتماعی در مدارس درس می‌دهیم اما با معضل بزرگی مثل «دوپینگ» برخورد نمی‌کنیم. الگوهایی مثل کشور استرالیا که در «دوپینگ» دنیا موفق عمل کردند فقط آموزش ندادند و آزمایش نگرفتند. آنها از مهدکودک‌ها دارند بحث «دوپینگ» را آموزش می‌دهند منتها به زبان مهدکودکی. قبح قضیه را در وجود یک بچه به وجود می‌آورند.»

این پزشک ورزشی در پایان افزود: «رشته‌هایی که مربی‌های خوبی داشتند، «دوپینگ»ی نداشتند، چون ورزشکارانشان اعتقاد خود را پیدا کردند. چرا والیبال «دوپینگ» نمی‌دهد؟ چون ورزشکار می‌داند که وقتی خودش را صددرصد در اختیار تیم و مربی قرار دهد احتیاج به «دوپینگ» ندارد. ما برای مبارزه با «دوپینگ» باید کاری کنیم ورزشکار، دکتر و مربی خودش نشود بلکه در اختیار مربی، تیم و پزشک باشد. متاسفانه ما در بحث علوم ورزشی هم ضعیف هستیم. وقتی نمی‌توانیم ورزشکار را قهرمان کنیم از او می‌خواهیم قهرمان شود!»

پرسپولیس شکست

رستگاری «آبی» در دقیقه ۹۲

هفته دوم لیگ برتر فوتبال در شرایطی از روز پنجشنبه شروع شد که بیشتر نگاه‌ها متوجه رقابت تیم‌های استقلال و پرسپولیس با رقبای اهوازی بود؛ در اولین‌تقابل، روز پنجشنبه تیم پرسپولیس در اهواز تن به شکست دو بر صفر داد تا دایی و تیمش در حسرت پیروزی در این فصل بمانند؛ سرخ‌های تهران که در دیدار اول برابر نفت تن به تساوی داده بودند در بازی دوم هم سه‌امتیازشان را از دست رفته دیدند تا همه‌چیز به بحران نزدیک شود؛ دایی اولین‌بار طعم شکست برابر اسکوچیچ را چشید و پرسپولیس هم در این بازی رکورد زد؛ دومین‌اخراجی در دومین‌بازی! در دیدار اول پرسپولیس کفشگری از زمین بازی اخراج شد ولی در دیدار برابر فولاد این پیام صادقیان بازیکن عصبانی تیم پرسپولیس بود که بعد از اعتراضات تند به داور مسابقه مستقیما کارت قرمز گرفت؛ نکته بدتر در کارنامه پرسپولیس اینکه این بازیکن بعد از دریافت کارت قرمز ضربه‌ای هم به داور زد تا حساسیت کمیته انضباطی فوتبال و باشگاه پرسپولیس را بیش‌ازپیش برانگیزد و همه را در انتظار رای کمیته انضباطی و محرومیت قطعی او بگذارد. علی خسروی، داور بازنشسته فوتبال کشورمان در تندترین‌اظهارنظر، صادقیان را مشاور لازم دانست و به تسنیم گفت: «هرچقدر هم تیم داوری در آن صحنه اشتباه کرده باشد نباید صادقیان آن حرکت را انجام می‌داد و با دست به سینه داور می‌زد. طبق قانون، ژست اهانت‌آمیز صادقیان مقابل داوری کارت قرمز مستقیم داشت. با توجه به اینکه صادقیان پس از اخراج، داور را لمس کرده باید بیشتر از یک جلسه محروم شود. مطمئنا اگر این اتفاق در کشوری مانند آلمان یا انگلیس رخ می‌داد بازیکن حداقل سه‌ماه محروم می‌شد. نوع تربیت ورزشی صادقیان قابل‌بحث است، اینکه چرا این بازیکن در هر بازی، بازیکنان را می‌زند و دچار مشکل می‌شود. صادقیان برای بهترشدن، احتیاج به مشاوره روانی دارد. من هیچ بازیکنی را مانند صادقیان ندیدم که به این اندازه پرخاشگر باشد. اگر دقت کنید، می‌بینید که صادقیان بیشتر از اینکه از پایش استفاده کند از دستش استفاده می‌کند، فکر می‌کنم این بازیکن اگر سمت ورزش‌های رزمی می‌رفت موفق‌تر بود!» البته علی دایی در کنفرانس خبری بعد از بازی، تیمش را مستحق شکست دانست و از اعتراض بازیکنانش به داور مسابقه گلایه کرد. درست در همین روز، تیم سپاهان یکی از تیم‌های مدعی این فصل هم موفق شد با دو گل، تیم گسترش فولاد را شکست دهد و دومین‌پیروزی مشابهش را جشن بگیرد. این تیم در رقابت‌های این فصل هنوز گلی نخورده است.

اما در مهم‌ترین بازی‌های روز جمعه هم تیم استقلال توانست همنام اهوازی‌اش را در ورزشگاه آزادی شکست دهد. در این بازی که تک گل آن را سجاد شهباززاده در دقیقه ۹۲ به ثمر رساند هر دو تیم موقعیت‌های متعددی داشتند که می‌توان به دو تک‌به‌تکی که سیف‌اللهی برای خوزستانی‌ها و پنالتی‌ای که برهانی برای تهرانی‌ها به هدر دادند، اشاره کرد.

این برد نه‌تنها سه‌امتیاز ارزشمند به حساب استقلال واریز کرد بلکه اولین برد امیر قلعه‌نویی به همراه تیم استقلال در هفته دوم را هم در پی داشت؛ پیش از این، سابقه نداشت که استقلال به همراه قلعه‌نویی در هفته دوم بازی‌اش را ببرد که این‌بار شهباززاده این طلسم را شکست تا امیر قلعه‌نویی به کابوس هفته‌های دوم خودش در جمع آبی‌های پایتخت پایان دهد؛ اما در دیگر دیدارهای روز گذشته هم تیم پدیده خوش درخشید و در جدال تازه‌واردها تیم نفت مسجد سلیمان را با سه گل در هم شکست. هرچند دیدار تیم‌های ذوب‌آهن- تراکتورسازی و ملوان- صبا بدون ردوبدل شدن گلی به پایان رسید. به‌این‌ترتیب و در پایان بازی‌های هفته دوم، سپاهان به علت تفاضل گل بهتر نسبت به استقلال تهران با ۶ امتیاز در صدر جدول ایستاد و تیم پدیده هم به لطف نتیجه خوبش در دیدار برابر نفت مسجدسلیمان، با چهار امتیاز به رتبه سوم جدول رسید.

مسی: از کشته‌شدن کودکان «غزه» ناراحتم

رژیم صهیونیستی حدود یک‌ماه پیش حملات وحشیانه‌ای را به نوارغزه آغاز کرد که در نتیجه آن تعداد زیادی از مردم بی‌گناه فلسطین از جمله کودکان کشته و آواره شدند. لیونل مسی که سفیر حسن‌نیت سازمان‌ملل برای کودکان محسوب می‌شود، حملات رژیم صهیونیستی به این منطقه را محکوم کرد. ستاره بارسلونا در صفحه شخصی خود در فیس‌بوک نوشت: وقتی تصاویر کودکان فلسطینی را هر روز می‌دیدم، خیلی ناراحت می‌شدم. لیونل مسی در صفحه شخصی خود به دوزبان عربی و انگلیسی نوشت: به‌عنوان پدر و سفیر حسن نیت سازمان‌ملل از کشته‌شدن کودکان در نوارغزه به‌شدت ناراحت شدم. این جنگ باعث شده است کودکان زیادی کشته شوند و هزاران کودک دیگر نیز زخمی و آواره شوند. بچه‌ها مسوول این جنگ نیستند و آنها دارند بیشترین تاوان را می‌دهند. این چرخه بی‌معنی خشونت باید هرچه سریع‌ترمتوقف شود. باید به نتیجه این جنگ نگاه کنیم و ببینیم کشته‌شدن کودکان چه فایده‌ای دارد. کودکان باید محافظت شوند.

خبر

پایان طلسم ناکامی‌های «سونگا» برابر «نوله»

● رقابت‌های تنیس اوپن کانادا با رسیدن به مرحله یک‌هشتم نهایی اولین شگفتی‌اش را تجربه کرد؛ نواک جوکوویچ مرد شماره یک تنیس دنیا برابر ژو ویلفرد سونگا، تنیس‌باز شماره ۱۵ دنیا تن به شکست ۲ بر صفر داد تا وداع تلخی با جام داشته باشد. «نوله» که پیش از این ۱۱ بار پی‌درپی موفق شده سونگا را شکست دهد، در دو ست و با نتایج ضعیف و مشابه ۶ بر ۲ تن به شکست داد تا نوار موفقیت‌هایش برابر تنیس‌بازان فرانسوی پاره شود؛ او پیش از این شکست ۴۰بار پیاپی موفق به شکست‌دادن فرانسوی‌ها شده بود. در سوی مقابل هم سونگا که روزگاری مرد شماره پنج تنیس دنیا بود بعد از رافائل نادال در سال ۲۰۱۱ یک‌بار دیگر موفق شد مرد شماره یک رنکینگ تنیس را شکست دهد و بالاخره به ناکامی‌اش در بردن ۱۰ تنیس‌باز برتر دنیا در این فصل پایان دهد.

کاپیتان‌های «بارسا» مشخص شدند

● روز گذشته بازیکنان تیم بارسلونا برای انتخاب کاپیتان فصل آینده‌شان رای دادند که به این‌ترتیب چهار کاپیتان این تیم برای فصل پیش‌رو مشخص شدند: ژاوی، اینیستا، مسی و بوسکتس. این رای‌گیری هیچ اتفاق غیرمنتظره‌ای نداشت چون هر چهار بازیکن محصول «لاماسیا» هستند و همگی هم تا الان بازوبند کاپیتانی بارسا را بر بازو بسته‌اند. با این حال این اولین‌بار است که مسی و بوسکتس از ابتدای فصل به‌عنوان یکی از کاپیتان‌های اصلی بارسلونا معرفی می‌شوند؛ آنها جانشین کارلس پویول و ویکتور والدس شده‌اند که اولی خداحافظی کرده و دومی هم قراردادش به پایان رسیده است.

برنامه تیم‌ملی مشخص شد

● تیم‌ملی فوتبال تا پیش از جام ملت‌های آسیا در سال ۲۰۱۵ در سه دوره اردو شرکت می‌کند. ۱۲ تا ۲۲ مهر اولین کمپ خارجی تیم‌ملی ایران برگزار می‌شود. مسوولان فدراسیون فوتبال درصدد هستند تا این کمپ در یکی از کشورهای اروپایی برگزار شود و برای حضور تیم‌ملی در این کمپ اروپایی دیدار با ونزوئلا در تاریخ ۲۲ مهر تدارک دیده شده است. البته شاید تیم‌ملی ایران یک دیدار تدارکاتی دیگر را نیز در این کمپ برگزار کند. در ادامه تیم‌ملی کشورمان از ۱۷ تا ۲۷ آبان که روزهای فیفا محسوب می‌شوند دومین کمپ آماده‌سازی خود را برای حضور پرقدرت در تهران برگزار خواهد کرد که طی برگزاری این کمپ نیز تا به حال بازی با کره‌جنوبی قطعی شده و مسوولان فدراسیون فوتبال به دنبال یک تیم عربی برای برگزاری دیدار با این تیم در تاریخ ۲۳ آبان هستند. در نهایت نیز کمپ نهایی تیم‌ملی پس از پایان اردوی آماده‌سازی تیم‌ملی در تهران و اعزام این تیم به استرالیا برگزار خواهد شد. بر همین اساس تیم‌ملی ۱۰ روز زودتر راهی سرزمین کانگوروها می‌شود تا آخرین کمپ تدارکاتی شاگردان کی‌روش قبل از آغاز جام ملت‌ها در کشور میزبان این رقابت‌ها برگزار شود. البته ملی‌پوشان از چند روز قبل از اعزام به استرالیا، کار خود برای حضور در این رقابت‌ها را در تهران آغاز خواهند کرد.

فدراسیون بین‌المللی تنیس میزبانی را از اسراییل گرفت

رژیم اسراییل نمی‌تواند میزبان بازی با آرژانتین در چارچوب رقابت‌های تنیس دیویس باشد؛ این خبری است که فدراسیون جهانی تنیس آن را به صورت رسمی اعلام کرده و دلیل آن هم جنگی است که رژیم صهیونیستی در غزه به راه انداخته است. فدراسیون جهانی تنیس در همین راستا به اسراییلی‌ها پیشنهاد داده از بین شهرهای نیویورک، دلری بیچ آمریکا، کراکوفی لهستان یا تالین استونی یکی را برای رودررویی با آرژانتین انتخاب کند.